

FESTIVALUL MUZICII ROMÂNEȘTI

Ediția a XVII-a - Iași, 21-27 octombrie 2013

BOGDAN CHIROȘCĂ - DE LA DINAMICA GESTULUI DIRIJORAL LA FORȚA CREATOARE

Lect. univ. dr. Loredana Iașesen

În contextul ediției de anul acesta a Festivalului, centrată pe abordarea lucrărilor camerale contemporane, realizate în tehnici și stiluri diverse, o mare parte dintre acestea caracterizându-se printr-un modernism extrem, am avut bucuria să asistăm joi, 24 octombrie, la concertul simfonic susținut de Orchestra Universității de Arte George Enescu, sub conducerea lui Bogdan Chiroșcă (lect. univ. dr. d. r.), eveniment ce a echilibrat și împlinit dinamica alertă a manifestărilor. Ideea de echilibru s-a conturat odată cu programul propus, alcătuit din pagini simfonice reprezentative din repertoriul autohton, fie prime audiții, fie lucrări consacrate, aparținând unor compozitori în majoritate ieșeni (Leonard Dumitriu, Bogdan Chiroșcă, Ciprian Ion, Romeo Cozma, Gheorghe Duțică) și din diaspora (Corneliu Dan Georgescu), din generații și orientări diferite. Sunt creatori ce au propus în lucrările lor ipostaze sonore diferite ale modernității controlate în spirit neoclasic, reevaluarea anteriorității muzicale, ce presupune un proces personal de sinteză, apelul la zona divertismentului, estetica ludicului fiind relevantă în relația creator-interpret-public.

Audiția celor șase opus-uri simfonice mai vechi sau mai noi, m-a determinat să meditez asupra relației dintre tradiție și modernitate, în sensul întoarcerii la cele mai simple structuri ritmico-melodice și timbrale, la valorificarea polifoniei sau heterofoniei, la forme clasice de organizare a materialului muzical, la existența unui stil ce îmbină zone de expresivitate sonoră de tip neoclasic cu cel

postromantic, la limbajul general tonal-modal, elemente ce redimensionate, dezvăluie lucrări de o mare diversitate și nouitate compozițională.

Concertul s-a deschis cu lucrarea *Da suonare* a compozitorului și muzicologului Gheorghe Duțică. Accesibilă, construită cu fantezia specifică din care nu lipsesc inserții folclorice sau ale muzicii de divertisment, într-un limbaj tonal-modal, piesa este cunoscută publicului din varianta corală oferită în 2007, miniatura fiind apreciată la Concursul Internațional din Olanda. În versiunea orchestrală realizată de Harii Benjamin, relația cu titlul a devenit mai elocventă, prin spațializarea sonorității, trecerea de la timbrul vocal la cel instrumental, oferind un plus de culoare.

Următoarea piesă în primă audiere a fost *Divertiment pentru orchestră de Romeo Cozma*. Ingenios în a combina ritmuri și melodii atractive, dotat cu o capacitate deosebită de a improviza în stilurile tradiționale ale jazzului - *ragtime*, *blues* și *swing* -, compozitorul intuiește, se adaptează la dorințele receptorului muzicii actuale, pe care-l încântă cu idei sonore variate, de mare efect. Este cazul celor trei momente ale *Divertimentului - Jazzissimo, Blues ostinato și Swinging in the rain*, despre care însuși compozitorul declară că *propun ascultătorilor o muzică plină de ritm, vitalitate, dinamism, spirit ludic*.

În continuare, contrastul s-a realizat cu *Trei piese pentru orchestră de coarde* de Leonard Dumitriu, dedicate dirigoarei Catherine Orr, din

statul Vermont, USA în iunie, 2001. După ce s-au cântat la Botoșani și Ploiești, interpretarea în primă audiere la Iași, cu orchestra universității, ne-a dezvăluit o muzică organizată în succesiunea a trei mișcări distincte, cu structuri bine-determinate. Astfel, am parcurs un traseu de la sonoritatea dramatică din prima piesă, a cărei accente, șfichiuri ironice, sunt realizate într-un stil apropiat de cel joresc, la cea de-a doua miniatură orchestrală, meditativă cu momente polifonice, unde tensiunea s-a creat prin subdiviziuni ritmice, până la ultima piesă, construită cu rupturi de sonoritate, unde întâlnim asocieri dintre momente cantabile, de unison și altele intens cromatizate, expuse cu ajutorul figurărilor sonore.

Unul dintre momentele emoționante ale concertului l-a constituit identificarea personalității artistice a dirijorului cu cea a compozitorului, odată cu *Poemul simfonic Regăsiri* de Bogdan Chiroșcă. Prima audiere a avut loc la Filarmonica din Botoșani pe 8 mai 2009. Dacă ne întrebăm ce legături există între titlul poemului - *Regăsiri* - și conținutul muzical al acestuia, descoperim că, dincolo de conotațiile afective, lucrarea fiind dedicată soției artistului, în plan compozițional, am remarcat o muzică construită, pe linia unei dramaturgii de tip postromantic. Mă refer la tensiunea aparent statică a debutului, edificat pe baza formulei cromatice întoarse - o variație a melogramei BACH -, la existența unui bitematism într-o construcție de tip clasic-romantic a discursului în formă de sonată, articulată pe un limbaj general de tip tonal-modal, la acumulările sonore treptate, prin alternanța zonelor expresive contrastante timbral, dinamic și armonice. Am observat totodată prezența mai multor puncte culminante care, prin densitatea suprapunerilor, prin factura ritmică percutantă amintesc de sonoritățile unor compozitori ca Stavinski sau Bartók, la importanța acordată pianului cu rol coloristic și de sinteză între intonații tradiționale sau novatoare. Sunt doar câteva elemente de construcție a partiturii realizate admirabil din punct de vedere dirijoral. Impresionantă a fost viziunea particulară asupra gradației sonore, din aproape-n aproape, până la momentele culminative, adevărate explozii de sonoritate sau de subliniere dinamică a planurilor în cadrul unei scriituri polistratificate.

Voi reaminti că la 8 mai 2009, orchestra Filarmonicii din Botoșani interpretează sub conducerea lui Mihail Secikin acest poem alături de *Sinfonia nr. 1* de Ciprian Ion. Cu ocazia concertului oferit joi, 24 octombrie, 2013 simfonia s-a reluat cu orchestra Universității, de data aceasta la pupitrul dirijoral fiind Bogdan Chiroșcă, ce a evidențiat prin stilul mobilizator și gesturile pregnante, intempestive, particularitatea și coerența fiecărei structuri *sonată, temă cu variațiuni, scherzo grotesc* din cadrul unei arhitecturi general - tradiționale. Dirijorul a pus în valoare vocile în cazul numeroaselor momente de polifonie, deasemeni, a accentuat contrastul unor zone expresive, în favoarea evidențierii dramatismului, prin amplificarea dinamicii și agocii, a caracterului

profesionale au contribuit în mare măsură la dezvoltarea și promovarea activităților artistice cu profil de jazz din regiunea Moldovei la nivel național și internațional.

Programul concertului a cuprins piese cunoscute din creația de bossa nova a compozitorilor Richard Oschanitzky (*Blue Brasil, Iubirea noastră, Don't be sad*) și Romeo Cozma (*Printre nori*), precum și câteva surprize pentru publicul spectator: piesa *Trifoiul cu cinci foi* semnată de Florian Lungu, care nu a mai fost inclusă în repertoriile de concert de câteva decenii, și încă două creații semnate de cei mai tineri membri ai ansamblului *Academic Jazz Group*, Răzvan Părvu și Robert Cozma.

Cei cinci interpreți, reuniți în această formulă de aproximativ doi ani, au dovedit o comunicare eficientă pe parcursul improvisațiilor, omogenitate și empatie artistică atât în momentele solistice, cât și în cele de ansamblu. De o diafană expresivitate mi s-au părut toate aparițiile solistei Ilinca Traistă, al cărei timbru cald și limpede este ideal pentru stilul bossa nova. Percuționistul Cristian Cozma și basistul Alexandru Bărlenghea au

obținând premii și aprecieri valoroase (cele mai recente au fost obținute la Sibiu, în 2012 - *Premiul pentru cel mai bun aranjament orchestral* și la Târgu Mureș, în 2013 - *Premiul pentru cel mai bun improvizator*).

Componenta formației este variabilă, schimbându-și structura concomitent cu generațiile de studenți. În prezent, ansamblul se află sub conducerea muzicală a lui Romeo Cozma și a lui Dan Spănu, având ca membri pe: Ilinca Traistă (voce), Răzvan Părvu (pian), Robert Cozma

(trombon), Alexandru Bărlenghea (chitară bas), Cristian Cozma (percuție), absolvenți sau încă studenți ai Universității de Arte. Repertoriul ansamblului este amplu și divers, de la teme de jazz tradițional, considerate clasice în acest domeniu, până la creații moderne și contemporane.

Concertul de joi seară a fost dedicat lui Florian Lungu, cu ocazia aniversării a șapte decenii de existență și activitate fructuoasă în domeniul muzicii românești de jazz. Preocupările sale

Sala Symposion (Str. Horia)
Joi, 24 octombrie 2013 ora 10

Conferință susținută de compozitorul **Corneliu Dan Georgescu**

Tema: *O perspectivă postmodernă asupra muzicii românești contemporane. Câteva gânduri*

Conferință susținută de compozitoarea **Violeta Dinescu**

Tema: *TABU - muzica mea nouă pentru filmul mult al lui Friedrich Wilhelm Murnau (1929-31)*

Lansare de carte și disc

Violeta Dinescu
volum de partituri cu lucrări proprii;
DVD cu filmul *Tabu*

Corneliu Dan Georgescu

Muzică atemporală - Arhetipuri - Compozitori români.
Studii și eseuri de muzicologie
(vol. I și II)

Publicate în Editura *Artes*

Editor: lect. univ. dr. Diana Andron
Moderator: Prof. univ. dr. Gheorghe Duțică

Concert simfonic

Joi, 24 octombrie 2013 ora 18
Colegiul Național de Artă „Octav Băncilă”

Orchestra simfonică a Universității

Dirijor: **Bogdan Chiroșcă**

Corneliu Dan Georgescu
Motive maramureșene

Leonard Dumitriu
3 Piese pentru orchestră de coarde

Bogdan Chiroșcă
Poemul simfonic *Regăsiri*

Ciprian Ion
Sinfonia nr. 1

Romeo Cozma
Divertiment pentru orchestră (2013)
Primă audiere absolută

Gheorghe Duțică
Da Suonare (orchestrație de Harii Benjamin)

Concert de jazz

Joi, 24 octombrie 2013, ora 20
Casa de Cultură a Studenților

„Academic Jazz Group”

Ilinca Traistă, voce
Răzvan Părvu, pian
Robert Cozma, trombon
Alexandru Bărlenghea, chitară bas
Cristian Cozma, percuție

Coordonatori:
Romeo Cozma
Dan Spănu

Invitați: Florian Lungu, Alex Vasiliu

În program lucrări de: R. Oschanitzky, R. Cozma, J. Răducanu

Toate informațiile despre festival pot fi găsite accesând pagina de internet <http://fmr.artei.ro> sau <http://www.facebook.com/festivalulmuzicioromaneesti>

Pentru alte detalii puteți contacta Secretariatul muzical al Filarmonicii „Moldova” Iași, la telefon 0332/407177 sau e-mail secretary@filarmonica.ro

FESTIVALUL MUZICII ROMÂNEȘTI ÎN ATMOSFERĂ DE BOSSA NOVA

Mihaela Balan, doctorand muzicologie

În seara zilei de joi, 24 octombrie, iubitorii de muzică ușoară și jazz s-au bucurat de un concert relaxant susținut de *Academic Jazz Group* la Casa de Cultură a Studenților. Ansamblul a fost fondat la începutul anilor '90 de către profesorul Romeo Cozma, care și-a propus să promoveze tinerii muzicieni ieșeni, studenți ai clasei de jazz de la Universitatea de Arte „George Enescu”, oferindu-le șansa de a se face cunoscuți publicului, de a se obișnui cu viața de scenă inerentă unui muzician din domeniul jazz. În aceeași perioadă, Romeo Cozma a înființat Clubul „Richard Oschanitzky” la Casa de Cultură a Studenților, ai cărui membri s-au lansat, în timp, în viața muzicală ieșeană, precum și la nivel național și internațional. *Academic Jazz Group* a participat, de-a lungul timpului, la diferite festivaluri, concursuri de interpretare sau creație în stil jazz,

FESTIVALUL MUZICII ROMÂNEȘTI

Ediția a XVII-a - Iași, 21-27 octombrie 2013

INTERVIU CU VIOLETA DINESCU

Ligia Fărcășel, anul II, Master Muzicologie

Ligia Fărcășel: Din câte cunosc despre personalitatea dumneavoastră, v-ați orientat în primă fază spre muzicologie, după care, având convingerea că veți putea să prindeți ambele domenii ați mers spre compoziție. Vreau să vă întreb, cât de important credeți că este pentru muzicologii de astăzi să cunoască fenomenul compoziției din interior?

Violeta Dinescu: Fără o asemenea cunoaștere, muzicologia este sărăcită. Bineînțeles, așa cum a spus și Corneliu Dan Georgescu, există o direcție în muzicologie – bineînțeles că aceasta pornește din Germania. E vorba de muzicologia istorică și muzicologia sistematică. Muzicologii istorici se ocupă de documente și, bineînțeles că neglijează partitura ca obiect, iar ceilalți se adâncesc în partitură și neglijează celelalte aspecte. Este foarte important: fără partitură, fără cunoașterea obiectului e ca și când te-ai duce într-o sală de operație și operezi fără să fi văzut vreodată cum se operează; adică, numai din motive teoretice nu poți să faci nici o mișcare. Eu cred că, de fapt, modelul de instrucție care exista în România în anii în care eu am fost studentă, e cel mai bun. Și anume, muzicologii aveau de mers la compoziție și era, cumva, disciplină secundară. Iar compozitorii lucrau muzicologic, tot ca o disciplină secundară. Și asta e soluția!

L.F.: În concluzie, învățământul din România a constituit baza pentru ceea ce faceți dumneavoastră.

V. D.: Da. Eu n-am mai simțit nevoia să mai învăț în Germania. M-am înscris la muzicologie la Institutul de Muzicologie de la Heidelberg, ca să cunosc muzicologia germană, dar mi-am dat seama repede că, de fapt, bagajul de cunoștințe din România a fost, cum să spun, ca un covor pe care eu puteam să încep să dansez. Și anume, puteam singură să descopăr mai departe, nu mai aveam nevoie de instrucție.

L.F.: Cum v-au influențat compozitorii germani viziunea compozițională?

V. D.: Influențele astea au fost și continuă să fie la nivel superficial, așa putea să spun. Ceea ce e mai interesant întotdeauna și ceea ce este fascinant în lumea noastră de acum este multitudinea de fenomene muzicale, pentru că acum nu ne mai aflăm într-o zonă în care există dictat compozițional, cum a fost în mijlocul secolului XX, în care, de fapt, era cumva, o elită muzicală și cine nu se conforma acestei elite, era cumva exclus din discursul muzical contemporan. Acum nici vorbă, acum se și spune, *Anything goes*, acum se poate orice. Deci, important este să îți crezi o instanță interioară, prin care să te orientezi în această lume de „păduri tropicale”. Repet, spun că este o influență superficială, pentru că esența este una pe care o ai cu tine, de care trebuie să fii foarte conștient, altfel te miști ca o frunză în vânt.

L.F.: Am observat că ați creat în genuri foarte diverse, lucrări pentru ansambluri mari sau pentru formații camerale. Care sunt tehnicile de compoziție pe care le preferați?

V. D.: Este un cuvânt mare și o întrebare pentru care sunt recunoscătoare, dar este greu de răspuns așa, în două vorbe. Tehnică de compoziție, de fapt, înseamnă posibilitatea de a crea un limbaj muzical coerent. Se poate spune, pe de o parte, că toată viața crezi într-un anumit tip de tehnică muzicală, se poate spune că și fiecare piesă în

sine are un secret al ei de tehnică. Și ne aflăm într-un moment al istoriei muzicii în care, de fapt, de la noi, adică de la compozitori se cere ca în fiecare piesă să descoperim din nou roata. Acest pericol nu mai e așa de mare ca în partea a doua a secolului XX, acum ne putem relaxa și hotărî să facem în felul în care simțim și, dacă mă întrebați pe mine, la fiecare piesă aș putea să povestesc istorii diferite și tehnici diferite, cum să spun... Dar e ca și când aș lua o lanternă și, într-o cameră plină de obiecte, m-aș duce cu lanternă într-un anumit colț, dar obiectele celelalte nu sunt excluse, există și ele în cameră, numai că sunt cumva într-un fel de umbră. Și despre asta pot eu să spun: în momentul în care am o piesă la care lucrez, acolo mă concentrez pe un anumit aspect, însă celelalte obiecte, celelalte zone și dimensiuni nu dispar, ci se află undeva, ca într-un fel de umbre suprapuse.

L.F.: Vreau să vă mai întreb, cum ați reușit să promovați muzica românească în Germania? Ce anume v-a dat curaj și ce argumente ați avut?

V. D.: Iarăși e o întrebare pentru care sunt foarte recunoscătoare. Am început de foarte multă vreme, și anume, din 1987 mai precis, când mă aflam la Baden-Baden. A fost prima oară când am constatat că informațiile din România continuă să fie din ce în ce mai rele și, în jurul meu, cunoscuții și prietenii, aveau acces la acest tip de informație și eu mi-am dat seama că este necesar să arunc altfel de lumină asupra României. Și am început printr-o chestie foarte mică, și anume, la biblioteca de la Baden-Baden, am adus toate piesele profesoarei mele de compoziție, Myriam Marbé. Am făcut nu numai o arhivă Myriam Marbé, ci și deschidere de expoziție Myriam Marbé, am ținut conferințe despre Myriam Marbé, a venit și Myriam Marbé și așa a fost începutul. După care am făcut același lucru și la Mannheim, am extins prezența compozitoarelor din România, deci am pătruns întâi în lumea germană cu ideea de compoziție, care, cumva, era foarte la modă, iar în anul 1996, când am devenit profesoară la Universitatea din Oldenburg, mi-a venit o idee, să fac arhivă de muzică românească și, chiar începând din acel an, am propus în seminariile mele – pe vremea aia nu eram șefă de catedră – deci am propus teme românești. Și colegii mei au fost foarte interesați și m-au lăsat să prezint acele teme românești. Iar arhiva pe care am inițiat-o, însoțea aceste teme românești. Deci, ca să vă spun, prima temă a fost balada, apoi izvoarele temelor folclorice în creația de muzică de cameră a compozitorilor din România; același lucru l-am avut după aceea în creația de muzică simfonică. După aceea, am făcut un semestru întreg numai Enescu – muzică de cameră, un semestru întreg Enescu – orchestră, un semestru întreg *Oedip*, după care am făcut și spectraliștii români și așa mai departe. Iar, din 2006 mi-a venit ideea să fac și simpozioane, așa că, din 2006, în fiecare an, am făcut și simpozioane de muzică românească.

L.F.: În opinia dumneavoastră, care sunt avantajele și dezavantajele pe care le poate avea un muzician român prin emigrarea într-o țară vest-europeană?

V. D.: Iarăși, o întrebare foarte bună, care pune punctul pe „i”. E vorba de următorul aspect: un dezavantaj este faptul că, venind din România, noi provenim dintr-o zonă de cultură minoră, adică nici limba nu aparține dimensiunii majore internaționale și nici cultura noastră nu a pătruns până acum. Acesta este un mare handicap, din cauza căruia mulți muzicieni români care au ajuns în „stratosferă”, așa putea spune, se feresc de rădăcinile românești, pentru că știu că nu pot fi cu adevărat bine înțeleși. Unii dintre ei, însă, au reușit să pătrundă și să-și dea seama cât de importantă și nu îți uiți rădăcinile, pentru că ele te definesc ca personalitate muzicală. Care sunt avantajele? Venim dintr-o lume în care gândirea muzicală are alte dimensiuni. Dacă ne uităm în Europa, România este cumva în mijlocul Europei, nu poți să spui că e în Estul Europei. Dar dacă vom compara limbajul muzical românesc și tipul de gândire muzicală românească cu tipul de gândire muzicală din Europa de Vest, vom vedea că e o diferență fundamentală. Aici avem de a face cu o gândire orizontală, să spunem, de dimensiune narativă, născută din melodie, iar în vest avem de a face cu o gândire verticală iar melodiile care se desfac în lumea Vestului, se desfac, de fapt, dintr-un șir de apariții muzicale verticale. E ca și când am avea de a face cu niște coloane și, din aceste coloane se ivesc melodiile. Și atunci, dintr-o dată este fundamentală distanța. Cu atât mai mult, deci, în momentul în care vii cu o idee nouă, nu ai decât foarte multe șanse să fii primit cu mult interes, pentru că, dacă noi aici, am gândi la fel ca ei acolo, nu s-ar interesa de noi, însă noi când apărăm acolo cu ideile noastre și cu alt tip de autenticitate, are rezonanță. Pentru că, să nu uităm, lumea muzicală germană este un fel de oază pentru muzică în general, iar nemții știu să vibreze și la tipuri de gândire muzicală care nu le aparțin istoric.

continuare din pagina 1

**BOGDAN CHIROȘCĂ
-DE LA DINAMICA
GESTULUI DIRIJORAL
LA FORȚA
CREATOARE**

dezvoltător al materialului tematic, într-o muzică legată, cu sonorități păstoase. O creație inspirată și împlinită compozițional, care, în varianta dirijorală a lui Bogdan Chiroșcă, asunat grandios.

Concertul s-a încheiat cu *Motive maramureșene* de Corneliu Dan Georgescu, opus cunoscut, aparținând tinereții compoziționale a autorului (1962) și deschizător de drum în stilul pe care îl va dezvolta (ciclul *Jocuri*). Compozitorul pornește de la trei jocuri din Maramureș, pe care le supune unor tehnici moderne de tratare – fragmentare motivică, pulverizare orchestrală și variație ritmico-timbrală în spiritul procedurilor ludice – într-un discurs flexibil, al dialogurilor de culori ce reiterează spiritul folcloric.

În final, nu-mi rămâne decât să-i felicit pe compozitorii incluși în programul acestui concert, ale căror lucrări s-au cântat datorită dirijorului Bogdan Chiroșcă. Prezență artistică fermă, un spirit dinamic, Bogdan Chiroșcă a avut curajul abordării unui repertoriu amplu de muzică românească contemporană cu o orchestră studențească, mobilizând instrumentiștii pentru realizarea unui concert greu, în doar două săptămâni de repetiție.

**FESTIVALUL
MUZICII ROMÂNEȘTI
ÎN ATMOSFERĂ DE
BOSSA NOVA
continuare din pagina 1**

avut un rol fundamental în susținerea ritmică și armonică a desfășurării muzicale, fie ea improvizatorică sau fixă. Am reținut din programul prezentat și două momente inedite, reprezentate de piesa *Blues Răzvan* aparținând lui Răzvan Pârvu, dedicată lui Johnny Răducanu, și de compoziția lui Robert Cozma, *Oriental Dance*, ambele fiind animate de un entuziasm creator, captivant, ingenios, plin de vitalitate, dar aflate încă sub incidența timidității scenice și a necesității de eliberare a fanteziei și naturaleții interpretative. Am apreciat evitarea folosirii clișeelelor de variație și improvizare în momentele solo, abilitățile tehnice în stăpânirea fiecărui instrument, aspecte esențiale în dezvoltarea unui interpret de muzică jazz și care poate evolua până la cucerirea acelei dezinvolture electrizante.

În contextul pleiadei de manifestări artistice din cea de-a XVII-a ediție a Festivalului Muzicii Românești, canalizate în primul rând pe creația academică, concertul de jazz reprezintă o formă de evidențiere a diversității muzicilor contemporane, o dovadă a respectării principiului calitativ și în sfera genurilor de divertisment. Felicitări tinerilor din *Academic Jazz Group!*

Proiect finanțat de
Administrația
Fondului Cultural Național

Organizatori:
Filarmonica de Stat
„Moldova” Iași

Universitatea de Arte
„George Enescu” Iași

**Echipa proiectului
„Festivalul Muzicii Românești”**

Prof.univ.dr. Bujor Prelipcean
Prof.univ.dr. Viorel Munteanu
Prof.univ.dr. Carmen Chelaru
Prof.univ.dr. Romeo Cozma
Lector univ.dr. Loredana Iațșen
Drd. Florin Luchian
Ec. Dana Apostu

Caseta redacțională

Lector univ.dr. Loredana Iațșen
Asist.univ.drd. Mihaela Balan

Design

Carmen Antochi
Bogdan Popa

Programul FESTIVALULUI

Luni 21 octombrie 2013

Ora 19
Sala „Eduard Caudella” (Casa Balș)
Concert cameral
Ansamblul „Profil” al UNMB

Marti 22 octombrie 2013

Ora 11
Sala „Eduard Caudella” (Casa Balș)
Concert cameral
Gala concursului de compoziție „Al. Zirra”

Ora 18:30

Sala Teatrului (Teatrul la Cub)
Spectacol de balet
Opera Națională Română Iași

Ora 19
Sala „Eduard Caudella” (Casa Balș)
Concert cameral
Brîndușa Tudor, pian
Mihaela Grăjdeanu, soprană
Doina Grigore, pian
Cvartetul „Gaudeamus”

Miercuri 23 octombrie 2013

Ora 17
Sala „Eduard Caudella” (Casa Balș)
Recital de pian
Raluca Știrbăț

Ora 19
Sala „Eduard Caudella” (Casa Balș)
Concert cameral
Trio „Contraste”, Ansamblul „AdHOC”

Joi 24 octombrie 2013

Ora 10
Sala „Symposion” (str. Horia)
Conferință susținută de compozitorii
Violeta Dinescu și Corneliu Dan Georgescu
Lansare de carte

Ora 18
Colegiul Național de Artă
„Octav Băncilă”
Concert simfonic
Orchestra simfonică a Universității
Dirijor: Bogdan Chiroșcă

Ora 20
Casa de Cultură a Studenților
Concert de jazz „Academic Jazz Group”

Vineri 25 octombrie 2013

Ora 19
Teatrul „Lucaefărul”
Concert vocal-sinfonic
Orchestra simfonică
Corul academic „Gavril Musicescu”
Dirijor: Cristian Orosanu
Dirijorul corului: Doru Morariu

Sâmbătă 26 octombrie 2013

Ora 11
Sala „Eduard Caudella” (Casa Balș)
Ansamblul „Nova Musica Viva”
Cvartetul „Ad libitum”

Ora 17
Sala „Studio” (str. Horia)
Concert cameral
Livia Ciolpan
Olesea Ghernagea,
Victoria Romașco
Alexandru Prigalo

Duminică 27 octombrie 2013

Ora 11
Sala „Eduard Caudella” (Casa Balș)
Concert cameral
Ansamblul „ARCHAEUS”